

Felip Munar i Munar

A l'amic i mestre Llorenç Móra

*Ex-Aequo Rosa d'Or de Poesia Popular (Glosat)
Premis Castellitx*

ALGAIDA, 2011

Col·lecció Binària · Premis Castellitx · PC2011-G-R-0253-0194

© del text: Aina Dols i Salas

© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2019

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró

Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida

C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)

Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79

ajuntament@ajalgaida.net

premiscastellitx@ajalgaida.net

biblioteca@ajalgaida.net

www.ajalgaida.net

Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.

Felip Munar i Munar

A l'amic i mestre Llorenç Móra

*Ex-Aequo Rosa d'Or de Poesia Popular (Glosat)
Premis Castellitx*

ALGAIDA, 2011

El glosat *A l'amic i mestre Llorenç Móra*, de Felip Munar i Munar fou guardonat amb la Rosa d'Or de la Pau, Ex-Aequo, al xxxiii Premi Llorenç «Móra» de Poesia Popular (Glosat) dels Premis Castellitx 2011. En foren jurats, Pere Fullana Puigserver, Gabriel Janer Manila, Pere Mulet Cerdà i Antoni Vidal Ferrando.

A l'amic i mestre Llorenç Móra

Llorenç Antich Trobat «Móra»
et dedic aquest glosat,
d'ençà que te n' has anat
trepitj la teva estora;
amb la glosa encisadora
jugares a alquimista,
ens deixares bona pista
com ho fa un glosador,
gaudim la teva llavor
com si fossis un artista.

«Tant és ara com abans»
t'agradava repetir,
potser ens volies dir
que no hi havia descans,
que sempre mancaven mans
per provocar i renéixer,
perquè un poble ha de créixer
servant sempre la memòria,
i recordar nostra història
perquè un fill mai no la deixa.

Nasqueres al trenta-tres ,
morires al dos mil quatre,
t'agradava molt debatre
tot el que et feia el pes,
en glosa t'era permès
fer bona ironia crítica,
i amb una gran analítica
deixaves tothom ben blau,
i al cervell qualche trau
quan parlaves de política.

Fundares *Es Cadafal*,
companyia de teatre,
feies com de psiquiatre
tot posant un xic de sal,
aportares gran cabal;
Es Saig fou i és la revista
que de forma altruista
posares el gra d'arena,
feina sempre a balquena
i un posat ben optimista!

Et daren molts de guardons
en el teu estimat poble,
aquell posat sempre noble
romania pels racons,
i és que Llorenç en el fons
sabies que la paraula
dins tu era com la baula
que enllaça la ment i el cor,
un llampec, tal volta un tro,
que encativa com la faula.

A l'amic mestre Llorenç Móra

Fores jurat d'aquest premi
amb altres grans personatges,
fores pans i companatges,
també una mica bohemí;
de la vida tu ets proemi
de cultura popular,
sempre te vull enyorar
i em sent ara el teu hereu:
som l'assedegat que beu
dels mots que vares deixar.

Una Medalla d'Honor
el Consell et va atorgar
i el teu nom varen donar
a qui rep aqueix guardó;
d'Algaida fores actor
a baix i dalt l'escenari,
del vers ets l'abecedari
talment un llibre obert,
mantens l'esperit despert
fitant el destinatari.

Aquesta ja és la darrera
que te faig amic Llorenç ,
saps que el teu mot avui venç
i el tenc sempre per bandera,
per tots dos és la quimera
que ens té agermanats,
jo amb tu vull fer combats,
llavors tu rompràs el gel:
ens trobarem en el cel
i allà els farem plegats!

